

**Convenția pentru îmbunătățirea sorții răniților și
bolnavilor din forțele armate în campanie**

din 12.08.1949

* * *

Publicată în ediția oficială
"Tratate internaționale", 1998, volumul 5, pag.7

Încheiată la Geneva la 12 august 1949
În vigoare pentru Republica Moldova din 26 noiembrie 1993.

Subsemnații Plenipotențiarilor ai Guvernelor reprezentate la Conferința diplomatică care s-a ținut la Geneva de la 21 aprilie la 12 august 1949, în vederea revizuirii Convenției de la Geneva pentru îmbunătățirea soartei răniților și a bolnavilor în armatele în campanie din 27 iulie 1929, au convenit asupra celor ce urmează:

Capitolul I
DISPOZIȚII GENERALE

Articolul 1

Înaltele Părți Contractante se angajează să respecte și să facă să fie respectată prezenta Convenție în toate împrejurările.

Articolul 2

În afara dispozițiilor care trebuie să intre în vigoare încă din timp de pace, prezenta Convenție se va aplica în caz de război declarat sau de orice alt conflict armat, ivit între două sau mai multe dintre Înaltele Părți Contractante, chiar dacă starea de război nu este recunoscută de una din ele.

Convenția se va aplica, de asemenea, în toate cazurile de ocupație totală sau parțială a teritoriului unei Înalte Părți Contractante, chiar dacă această ocupație nu întâmpină nici o rezistență militară.

Dacă una dintre Puterile în conflict nu este parte la prezenta Convenție, Puterile care sunt Părți la aceasta vor rămîne totuși legale prin ea în raporturile lor reciproce. În afară de aceasta, ele vor fi legate prin Convenție față de sus-zisa Putere, dacă aceasta o acceptă și îi aplică dispozițiile.

Articolul 3

În caz de conflict armat reprezentînd un caracter internațional și ivit pe teritoriul uneia dintre Înaltele Părți Contractante, fiecare dintre Părțile în conflict va trebui să aplice, cel puțin, următoarele dispoziții:

1. Persoanele care nu participă direct la ostilități, inclusiv membrii forțelor armate care au depus armele și persoanele care au fost scoase din luptă din cauză de boală, rănire, detențiune sau din orice altă cauză, vor fi, în toate împrejurările, tratate cu omenie, fără nici o deosebire cu caracter discriminatoriu bazată pe rasă, culoare, religie sau credință, sex, naștere sau avere, sau orice alt criteriu analog.

În acest scop, sunt și rămîn prohibite, oricît și oriunde, cu privire la persoanele menționate mai sus:

- a) atingerile aduse vieții și integrității corporale, mai ales omorul sub toate formele, mutilările, cruzimile, torturile și chinurile;
- b) luările de ostatici;
- c) atingerile aduse demnității persoanelor, mai ales tratamentele umilitoare și înjositoare;
- d) condamnările pronunțate și execuțiile efectuate fără o judecată

prealabilă, dată de un tribunal constituit în mod regulat, însoțită de garanții judiciare recunoscute ca indispensabile de către popoarele civilizate.

2. Răniții și bolnavii vor fi ridicați și îngrijiți.

Un organism umanitar imparțial, așa cum este Comitetul Internațional de Cruce Roșie, va putea să ofere serviciile sale Părților în conflict.

Părțile în conflict se vor strădui, pe de altă parte, să dispună intrarea în vigoare, prin acorduri speciale, a tuturor sau a unei părți din celelalte dispoziții ale prezentei Convenții.

Aplicarea dispozițiilor care preced nu va avea efect asupra statutului juridic al Părților în conflict.

Articolul 4

Puterile neutre vor aplica prin analogie dispozițiile prezentei Convenții răniților și bolnavilor, precum și membrilor personalului sanitar și religios, aparținând forțelor armate ale Părților în conflict, care vor fi primiți sau internați pe teritoriul lor, precum și morților ridicați.

Articolul 5

Pentru persoanele protejate care au căzut sub puterea Părții adverse, prezenta Convenție se va aplica până în momentul repatrierii lor definitive.

Articolul 6

În afară de acordurile prevăzute în mod expres prin articolele 10, 15, 23, 28, 31, 36, 37 și 52, Înaltele Părți Contractante vor putea să încheie alte acorduri speciale asupra oricărei chestiuni care le-ar părea oportun să fie reglementată în mod special. Nici un acord special nu va putea aduce vreun prejudiciu situației răniților și bolnavilor, precum și membrilor personalului sanitar și religios, astfel cum este reglementată prin prezenta Convenție, nici să restrângă drepturile pe care aceasta le-o acordă.

Răniții și bolnavii, precum și membrii personalului sanitar și religios, vor beneficia de aceste acorduri atâta timp cât Convenția le este aplicabilă, în afară de stipulații contrare prevăzute în mod expres în sus-arătatele acorduri sau în acorduri ulterioare sau, de asemenea, în afară de măsuri mai favorabile luate în privința lor de una sau alta dintre Părțile în conflict.

Articolul 7

Răniții și bolnavii, precum și membrii personalului sanitar și religios, nu vor putea în nici un caz să renunțe parțial sau în întregime la drepturile pe care le asigură prezenta Convenție și, eventual, acordurile speciale indicate la articolul precedent.

Articolul 8

Prezenta Convenție va fi aplicată cu concursul și sub controlul Puterilor protectoare însărcinate să ocrotească interesele, Părților în conflict. În acest scop, Puterile protectoare vor putea, în afară de personalul lor diplomatic sau consular, să desemneze delegați dintre propriii lor cetățeni sau dintre cetățenii altor Puteri neutre. Acești delegați vor trebui să fie supuși agrementului Puterii pe lângă care își vor executa misiunea.

Părțile în conflict vor ușura, în cea mai largă măsură posibilă, sarcina reprezentanților sau delegaților Puterilor protectoare.

Reprezentanții sau delegații Puterilor protectoare nu vor putea, în nici un caz să depășească limitele misiunii lor, astfel cum reiese ea din prezenta Convenție; ei vor trebui, mai ales să țină seamă de nevoile imperioase de securitate ale statului pe lângă care își exercită funcțiile. Numai cerințe imperioase militare pot autoriza, în mod excepțional și temporar, o restricție a activității lor.

Articolul 9

Dispozițiile prezentei Convenții nu împiedică activitățile umanitare pe care Comitetul Internațional de Cruce Roșie, precum și orice alt organism umanitar imparțial, le-ar întreprinde pentru protejarea răniților și bolnavilor, precum și a membrilor personalului sanitar și religios și pentru ajutoarele ce li se vor da cu agrementul Părților în conflict interesate.

Articolul 10

Înaltele Părți Contractante vor putea oricând să se înțeleagă pentru a încredința unui organism, prezentând toate garanțiile de imparțialitate și de eficacitate, sarcinile trasate prin prezenta Convenție Puterilor protectoare.

Dacă răniții și bolnavii sau membrii personalului sanitar și religios nu beneficiază sau nu mai beneficiază, din indiferent ce motiv, de activitatea unei Puteri protectoare sau a unui organism desemnat în conformitate cu primul alineat, Puterea deținătoare va trebui să ceară fie unui stat neutru, fie unui asemenea organism, să-și asume funcțiile date prin prezenta Convenție Puterilor protectoare desemnate de Părțile în conflict.

Dacă o protecție nu poate fi astfel asigurată, Puterea deținătoare va trebui să ceară unui organism umanitar, cum ar fi Comitetul Internațional de Cruce Roșie, să-și asume sarcinile umanitare care revin prin prezenta Convenție Puterilor protectoare sau va trebui să accepte, sub rezerva dispozițiilor prezentului articol, ofertele de servicii provenind de la un asemenea organism.

Orice Putere neutră sau orice organism invitat de Puterea interesată sau care se oferă în scopurile sus-arătate va trebui, în activitatea sa, să fie conștientă de responsabilitatea sa față de Partea în conflict de care depind persoanele protejate prin prezenta Convenție și va trebui să prezinte garanții suficiente de capacitate pentru a asuma funcțiile în chestiune și a le îndeplini cu imparțialitate.

De la dispozițiile precedente nu se va putea deroga printr-un acord special între Puteri dintre care una s-ar găsi, chiar temporar, față de cealaltă Putere sau de aliații săi, îngrădită în libertatea ei de negociere, ca urmare a evenimentelor militare, mai ales în cazul unei ocupații totale sau a unei importante părți a teritoriului său.

De câte ori se face mențiune în prezenta Convenție de Puterea protectoare, această mențiune indică, de asemenea, organismele care o înlocuiesc, în sensul prezentului articol.

Articolul 11

În toate cazurile în care ele vor considera că este necesar în interesul persoanelor protejate, mai ales în caz de dezacord între Părțile în conflict cu privire la aplicarea sau interpretarea dispozițiilor prezentei Convenții, Puterile protectoare își vor oferi bunele lor oficii în scopul reglementării diferendului.

În acest scop, fiecare dintre Puterile protectoare va putea, la invitația unei Părți sau în mod spontan, să propună Părților în conflict o întrunire a reprezentanților lor și, în special, a autorităților însărcinate cu soarta răniților și bolnavilor, precum și a membrilor personalului sanitar și religios, eventual pe un teritoriu neutru ales în mod convenabil. Părțile în conflict vor trebui să dea urmare propunerilor ce le vor fi făcute în acest sens. Puterile protectoare vor putea, eventual, să propună agrementului Părților în conflict o personalitate aparținând unei Puteri neutre sau o personalitate delegată de Comitetul Internațional de Cruce Roșie, care va fi chemată să participe la această întrunire.

CAPITOLUL II RĂNIȚI ȘI BOLNAVI

Articolul 12

Membrii forțelor armate și celelalte persoane menționate în articolul următor, care vor fi răniți sau bolnavi, vor trebui să fie respectați și protejați în toate împrejurările.

Ei vor fi tratați și îngrijiți cu omenie de Partea în conflict care îi va avea sub puterea sa, fără nici o deosebire cu caracter discriminatoriu bazată pe sex, rasă, naționalitate, religie, păreri politice sau orice alt criteriu analog. Este complet interzisă orice atingere la viața și persoana lor și, între altele, de a-i omorî sau a-i extermina, de a-i supune la tortură, de a face asupra lor experiențe biologice, de a-i lăsa cu premeditate fără ajutor medical sau fără îngrijiri sau de a-i expune la riscuri de contaminare sau de infecție, create în acest scop.

Numai motive de urgență medicală vor îngădui o prioritate în ordinea îngrijirilor.

Femeile vor fi tratate cu toată considerația specială datorată sexului lor.

Partea în conflict, obligată să abandoneze răniți sau bolnavi adversarului ei, va lăsa cu ei, în măsura în care cerințele militare o vor permite, o parte din personalul și din materialul său sanitar pentru a contribui la îngrijirea lor.

Articolul 13

Prezenta Convenție se va aplica răniților și bolnavilor aparținând următoarelor categorii:

1. Membrii forțelor armate ale unei Părți în conflict, precum și membrii milițiilor și corpurilor de voluntari făcând parte din aceste forțe armate.
2. Membrii altor miliții și membrii altor corpuri de voluntari, inclusiv acei din mișcările de rezistență organizate, aparținând unei Părți în conflict și acționând în afara sau în interiorul propriului lor teritoriu, chiar dacă acest teritoriu este ocupat, cu condiția ca aceste miliții sau corpuri de voluntari, inclusiv aceste mișcări de rezistență organizate, să îndeplinească următoarele condiții:
 - a) să aibă în fruntea lor o persoană care răspunde pentru subordonații săi;
 - b) să aibă un semn distinctiv fix și care se poate recunoaște de la distanță;
 - c) să poarte armele în mod deschis;
 - d) să se conformeze, în operațiunile lor, legilor și obiceiurilor războiului.
3. Membrii forțelor armate regulate, care se pretind ale unui guvern sau ale unei autorități nerecunoscute de Puterea deținătoare.
4. Persoanele care urmează forțele armate, fără a face parte direct din ele, cum sunt membrii civili ai echipajelor avioanelor militare, corespondenții de război, furnizorii, membrii unităților de lucru sau de servicii însărcinate cu bunăstarea militarilor, cu condiția ca ele să fi primit autorizația forțelor armate pe care le însoțesc.
5. Membrii echipajelor, inclusiv comandanții, piloții și elevii marinei comerciale și echipajele aviației civile ale Părților în conflict, care nu beneficiază de un tratament mai favorabil în virtutea altor dispoziții de drept internațional.
6. Populația unui teritoriu neocupat care, la apropierea inamicului, ia armele în mod spontan pentru a combate trupele de invazie, fără a fi avut timpul de a se constitui în forțe armate regulate, dacă ea poartă armele în mod deschis și dacă respectă legile și obiceiurile războiului.

Articolul 14

Ținând seama de dispozițiile articolului precedent, răniții și bolnavii unui beligerant, căzuți sub puterea adversarului, vor fi prizonieri de război și le vor fi aplicabile regulile dreptului

internațional privitoare la prizonierii de război.

Articolul 15

Oricând și mai ales după o luptă, Părțile în conflict vor lua fără întârziere toate măsurile posibile pentru a căuta și ridica răniții și bolnavii, a-i proteja contra jafului și relelor tratamente și a le asigura îngrijirile necesare, precum și pentru a căuta morții și a împiedica de a fi jefuiți.

De câte ori împrejurările o vor permite, se va conveni asupra unui armistițiu, unei întreruperi a focului sau asupra unor aranjamente locale pentru a îngădui ridicarea, schimbul și transportul răniților lăsați pe câmpul de luptă.

De asemenea, vor putea fi încheiate aranjamente locale între Părțile în conflict pentru evacuarea sau schimbul răniților și bolnavilor dintr-o zonă asediată sau încercuită și pentru trecerea personalului sanitar și religios și a materialului sanitar destinat acestei zone.

Articolul 16

Părțile în conflict vor trebui să înregistreze, în cel mai scurt timp posibil, toate elementele care contribuie la identificarea răniților, bolnavilor și morților Părții adverse căzuți sub puterea lor.

Aceste informații vor trebui, pe cât posibil, să cuprindă următoarele:

- a) indicarea Puterii de care aceștia depind;
- b) numărul matricol;
- c) numele de familie;
- d) prenumele;
- e) data nașterii;
- f) orice altă informație figurând pe biletul sau placa de identitate;
- g) data și locul capturii sau decesului;
- h) informații privitoare la rănile, boala sau la cauza decesului.

În cel mai scurt termen posibil, informațiile arătate mai sus vor trebui comunicate biroului de informații prevăzut în articolul 122 al Convenției de la Geneva din 12 august 1949 cu privire la tratamentul prizonierilor de război, care le va transmite Puterii de care depind aceste persoane, prin intermediul Puterii protectoare și al Agenției Centrale a Prizonierilor de Război.

Părțile în conflict vor stabili și-și vor comunica, pe calea indicată în alineatul precedent, actele de deces sau listele de decese certificate în mod valabil.

Ele vor aduna și-și vor transmite, de asemenea, prin intermediul aceluiași birou, jumătatea din placa dublă de identitate, testamentele sau alte documente prezentând importanță pentru familia decedaților, sumele de bani, și, în general, toate obiectele având o valoare intrinsecă sau afectivă, găsite asupra morților. Aceste obiecte, precum și obiectele neidentificate, vor fi trimise în pachete sigilate, însoțite de o declarație cuprinzând toate detaliile necesare pentru identificarea posesorului decedat, precum și un inventar complet al pachetului.

Articolul 17

Părțile în conflict vor veghea ca înhumarea sau incinerarea morților, făcută individual ori de câte ori împrejurările o vor permite, să fie precedată de un examen atent și, dacă este posibil, medical al corpurilor, pentru a se constata moartea, a se stabili identitatea și pentru a se putea da socoteală de aceasta. Jumătatea plăcii duble de identitate sau însăși placa, dacă este vorba de o placă simplă, va rămâne asupra cadavrului.

Trupurile nu vor putea fi incinerate decât din motive imperioase de igienă sau din motive legate de religia decedaților. În caz de incinerare, se va face mențiunea de circumstanță, cu indicarea motivelor, pe actul de deces sau pe lista certificată a deceselor.

Părțile în conflict vor veghea, în afară de aceasta, ca morții să fie îngropați în mod onorabil, dacă este posibil după riturile religiei, căreia aparținuseră, ca mormintele să fie respectate, grupate, dacă este posibil, după naționalitatea decedaților, întreținute în mod convenabil și însemnate astfel încât să poată fi întotdeauna regăsite. În acest scop, ele vor organiza în mod oficial, la începutul ostilităților, un serviciu al mormintelor, pentru a permite eventuale exhumări, pentru a asigura identificarea cadavrelor, oricare ar fi așezarea mormintelor și readucerea eventuală în țara lor de origine. Aceste dispoziții se aplică și urnelor, care vor fi păstrate de serviciul mormintelor, pînă cînd țara de origine va aduce la cunoștință ultimele dispoziții pe care dorește să le ia în această privință.

Imediat ce împrejurările o vor permite și cel mai tîrziu la sfîrșitul ostilităților, aceste servicii vor schimba, prin intermediul biroului de informații menționat în alineatul al doilea al articolului 16, liste indicînd așezarea exactă și semnele distinctive ale mormintelor, precum și informațiile privitoare la morții care sunt îngropați acolo.

Articolul 18

Autoritatea militară va putea face apel la caritatea locuitorilor pentru ridicarea și îngrijirea benevolă, sub controlul său, a răniților și bolnavilor, acordînd persoanelor care au răspuns la acest apel protecția și înlesnirile necesare. În cazul în care Partea adversă ar lua sau ar relua controlul regiunii, ea va garanta acestor persoane aceeași protecție și aceleași înlesniri.

Autoritatea militară trebuie să autorizeze pe locuitorii și societățile de ajutor, chiar în regiunile cotochite sau ocupate, să ridice și să îngrijească, în mod spontan, răniții sau bolnavii de orice naționalitate ar fi ei. Populația civilă trebuie să respecte acești răniți și bolnavi și mai ales să nu exercite nici un act de violență împotriva lor.

Nimeni nu va putea să fie tulburat sau condamnat pentru faptul de a fi dat îngrijiri răniților sau bolnavilor.

Dispozițiile prezentului articol nu scutesc Puterea ocupantă de obligațiile ce-i revin, în domeniul sanitar și moral, cu privire la răniți și bolnavi.

CAPITOLUL III

FORMAȚII ȘI STABILIMENTE SANITARE

Articolul 19

Stabilimentele fixe și formațiile sanitare mobile ale serviciului sanitar nu vor putea să fie obiectul unor atacuri în nici o împrejurare, ci vor fi tot timpul respectate și protejate de Părțile în conflict. În cazul în care cad în mîinile Părții adverse, ele vor putea continua să funcționeze atîta vreme cît Puterea care le-a capturat n-ar fi asigurat ca însăși îngrijirile necesare răniților și bolnavilor ce se găsesc în aceste stabilimente și formații.

Autoritățile competente vor veghea ca stabilimentele și formațiile sanitare menționate mai sus să fie, în măsura posibilului, situate în așa fel, încît eventualele atacuri contra obiectivelor militare să nu poată pune aceste stabilimente și formații sanitare în pericol.

Articolul 20

Vasele-spitale avînd drept la protecția Convenției de la Geneva din 12 august 1949 pentru îmbunătățirea soartei răniților, bolnavilor și naufragiaților forțelor armate pe mare nu vor putea fi atacate de pe uscat.

Articolul 21

Protecția datorată stabilimentelor fixe și formațiilor sanitare

mobile ale serviciului sanitar nu va putea înceta decât dacă ele ar fi fost folosite pentru comiterea, în afara îndatoririlor lor umanitare, de acte dăunătoare pentru inamic. Totuși, protecția nu va înceta decât după o somație, care fixează, în toate cazurile oportune, un termen rezonabil.

Articolul 22

Nu vor fi considerate ca fiind de natură să ridice unei formații sau unui stabiliment sanitar protecția asigurată de articolul 19:

1. faptul că personalul formației sau stabilimentului este înarmat și că folosește armele sale pentru propria sa apărare sau a răniților și bolnavilor săi;
2. faptul că în lipsă de infirmieri înarmați, formația sau stabilimentul este păzit de un pichet, de santinele sau de o escortă;
3. faptul că în formație sau stabiliment se găsesc arme portative și muniții luate de la răniți și bolnavi și care n-au fost încă predate serviciului competent;
4. faptul că în formație sau stabiliment se găsesc personal și material al serviciului veterinar, fără a face parte integrantă din ele;
5. faptul că activitatea umanitară a formațiilor și stabilimentelor sanitare sau a personalului lor s-a extins asupra civililor răniți sau bolnavi.

Articolul 23

Înaltele Părți Contractante, încă din timp de pace și, după deschiderea ostilităților, Părțile în conflict, vor putea crea pe teritoriul lor propriu și, dacă este nevoie, pe teritoriile ocupate, zone și localități sanitare organizate în scopul de a pune la adăpost de urmările războiului răniții și bolnavii, precum și personalul însărcinat cu organizarea și administrarea acestor zone și localități și cu îngrijirile ce trebuie acordate persoanelor care s-ar găsi concentrate acolo.

De la începutul unui conflict și în cursul acestuia, Părțile interesate vor putea încheia între ele acorduri pentru recunoașterea zonelor și a localităților sanitare pe care le-ar stabili. Ele vor putea, în acest scop, să dispună intrarea în vigoare a dispozițiilor prevăzute în proiectul de acord anexat prezentei Convenții, aducându-i, eventual, modificările pe care le-ar socoti necesare.

Puterile protectoare și Comitetul Internațional de Cruce Roșie sunt invitate să-și ofere bunele lor oficii pentru a înlesni stabilirea și recunoașterea acestor zone și localități sanitare.

CAPITOLUL IV PERSONAL

Articolul 24

Personalul sanitar afectat în mod exclusiv la căutarea, ridicarea, transportul sau tratamentul răniților și bolnavilor sau la prevenirea bolilor, precum și personalul afectat în mod exclusiv la administrația formațiilor și stabilimentelor sanitare va fi respectat și protejat în toate împrejurările.

Articolul 25

Militarii instruiți în mod special pentru a fi, eventual, folosiți ca infirmieri sau brancardieri auxiliari pentru căutarea sau ridicarea, transportul sau tratamentul răniților și bolnavilor, vor fi de asemenea respectați și protejați dacă îndeplinesc aceste funcții în momentul când vin în contact cu inamicul sau cad sub puterea lui.

Articolul 26

Personalul Societăților naționale de Cruce Roșie și acela al altor societăți de ajutor voluntare, valabil recunoscute și autorizate de

guvernul lor, care va fi folosit la aceleași funcții ca acelea ale personalului arătat în articolul 24, este asimilat personalului arătat în sus-menționatul articol, sub rezerva ca personalul acestor societăți să fie supus legilor și regulamentelor militare.

Fiecare Înaltă Parte Contractantă va notifica celeilalte, fie în timp de pace, fie la începerea sau în cursul ostilităților, în orice caz înainte de orice întrebuițare efectivă, numele societăților pe care le-a autorizat, pe răspunderea sa, să dea ajutor serviciului sanitar oficial al armatelor sale.

Articolul 27

O societate recunoscută dintr-o țară neutră nu va putea să dea ajutorul personalului său și al formațiilor sale sanitare unei Părți în conflict decât cu asentimentul prealabil al propriului său guvern și cu autorizarea însăși a Părții în conflict. Acest personal și aceste formații vor fi puse sub controlul acestei Părți în conflict.

Guvernul neutru va notifica acest asentiment Părții adverse statului care acceptă acest ajutor. Partea în conflict care va accepta acest ajutor trebuie, înainte de orice întrebuițare, să notifice despre aceasta Părții adverse.

În nici o împrejurare acest ajutor nu va trebui să fie considerat ca un amestec în conflict.

Membrii personalului arătat în primul alineat vor trebui să fie valabil investiți cu piesele de identitate prevăzute în articolul 40, înainte de a părăsi țara neutră căreia îi aparțin.

Articolul 28

Personalul arătat în articolele 24 și 26 nu va fi reținut, dacă va cădea sub puterea Părții adverse, decât în măsura în care starea sanitară, nevoile spirituale și numărul prizonierilor de război o vor cere.

Membrii personalului care vor fi astfel reținuți nu vor fi considerați ca prizonieri de război. Totuși, ei vor beneficia cel puțin de toate dispozițiile Convenției de la Geneva din 12 august 1949 privitoare la tratamentul prizonierilor de război. Ei vor continua să exercite, în cadrul legilor și regulamentelor militare ale Puterii deținătoare, sub autoritatea serviciilor sale competente și în acord cu conștiința lor profesională, funcțiile lor medicale sau spirituale în profitul prizonierilor de război aparținând de preferință forțelor armate de care depind. Pentru exercitarea misiunii lor medicale sau spirituale, ei se vor mai bucura de următoarele înlesniri:

a) vor fi autorizați să viziteze periodic pe prizonierii de război care se găsesc în detașamente de lucru sau în spitale situate în afara lagărului. Autoritatea deținătoare le va pune la dispoziție, în acest scop, mijloacele de transport necesare;

b) În fiecare lagăr, medicul militar cel mai vechi în gradul cel mai mare va fi răspunzător față de autoritățile militare ale lagărului pentru tot ce privește activitatea personalului sanitar reținut. În acest scop, Părțile în conflict se vor înțelege, încă de la începutul ostilităților, asupra corespondenței dintre gradele personalului lor sanitar, inclusiv a celui al societăților arătate în articolul 26.

Pentru toate chestiunile privitoare la misiunile lor, acest medic va avea acces direct la autoritățile competente ale lagărului. Acestea le vor acorda toate înlesnirile necesare pentru corespondența privitoare la aceste chestiuni;

c) cu toate că este supus disciplinei interioare a lagărului în care se află, personalul reținut nu va putea fi constrâns la nici o muncă străină de misiunea medicală sau religioasă.

În cursul ostilităților, Părțile în conflict se vor înțelege cu privire la un schimb eventual de personal reținut și vor stabili modalitățile corespunzătoare.

Nici una din dispozițiile care preced nu dispensează Puterea

deținătoare de obligațiile ce-i revin în domeniul sanitar și în cel spiritual cu privire la prizonierii de război.

Articolul 29

Personalul arătat în articolul 25, căzut în mâinile inamicului, va fi considerat ca prizonier de război, dar va fi folosit în misiuni sanitare în măsura în care este nevoie.

Articolul 30

Membrii personalului a căror reținere nu va fi indispensabilă în conformitate cu dispozițiile articolului 28, vor fi redați Părții în conflict de care depind, de îndată ce se va fi deschis o cale pentru reîntoarcerea lor și necesitățile militare o vor permite.

În așteptarea retrimiterii lor, ei nu vor fi considerați ca prizonieri de război.

Totuși, vor beneficia cel puțin de toate dispozițiile Convenției de la Geneva din 12 august 1949 privitoare la tratamentul prizonierilor de război. Ei vor continua să-și îndeplinească funcțiile sub conducerea Părții adverse și vor fi de preferință repartizați să îngrijească răniții și bolnavii Părții în conflict de care depind.

La plecare, ei își vor lua efectele, obiectele personale, valorile și instrumentele care le aparțin.

Articolul 31

Alegerea personalului, a cărui retrimiteri Părții în conflict este prevăzută prin dispozițiile articolului 30, se va face cu excluderea oricărei considerații de rasă, religie sau opinie politică, de preferință în ordinea cronologică a capturării lor și a stării sănătății lor.

Încă de la începutul ostilităților, Părțile în conflict vor putea fixa prin acorduri speciale procentajul personalului ce se va reține, proporțional cu numărul prizonierilor, precum și cu repartizarea acestuia în lagăre.

Articolul 32

Persoanele arătate în articolul 27, care vor cădea sub puterea Părții adverse, nu vor putea fi reținute.

Numai dacă nu s-a convenit altfel, ele vor fi autorizate să revină în țara lor sau, dacă aceasta nu este posibil, pe teritoriul Părții în conflict în serviciul căreia erau, de îndată ce se va fi deschis o cale pentru reîntoarcerea lor și exigențele militare o vor permite.

În așteptarea retrimiterii lor, ele vor continua să-și îndeplinească funcțiile sub conducerea Părții adverse; ele vor fi de preferință repartizate la îngrijirea răniților și bolnavilor Puterii în conflict, în serviciul căreia se găseau.

La plecarea lor, ele își vor lua efectele, obiectele personale, valorile, instrumentele, armele și, dacă este posibil, mijloacele de transport care le aparțin.

Părțile în conflict vor asigura acestui personal, pe timpul cât va fi sub puterea lor, aceeași întreținere, aceeași locuință, aceleași alocări și aceeași soldă ca și personalului corespunzător al armatei lor. Hrana va fi, în orice caz, satisfăcătoare în ce privește cantitatea, calitatea și varietatea, pentru a asigura celor interesați o stare normală de sănătate.

CAPITOLUL V

CLĂDIRI ȘI MATERIALE

Articolul 33

Materialul formațiilor sanitare mobile ale forțelor armate care vor cădea sub puterea Părții adverse va rămâne afectat răniților și bolnavilor.

Clădirile, materialul și depozitele stabilimentelor sanitare fixe ale forțelor armate vor rămâne supuse dreptului de război, dar nu li se va putea da o altă întrebuițare atîta timp cît vor fi necesare răniților și bolnavilor. Totuși, comandanții armatelor în campanie vor putea să le utilizeze, în caz de necesitate militară urgentă, sub rezerva de a fi luat în prealabil măsurile necesare pentru bunăstarea bolnavilor și răniților care sunt îngrijiți acolo.

Materialul și depozitele arătate în prezentul articol nu vor putea fi distruse în mod intenționat.

Articolul 34

Bunurile mobile și imobile ale societăților de ajutor admise să beneficieze de Convenție vor fi considerate ca proprietate particulară.

Dreptul de rechiziționare recunoscut beligeranților prin legile și obiceiurile războiului nu va fi exercitat decît în caz de urgentă necesitate și numai după ce soarta răniților și a bolnavilor a fost asigurată.

CAPITOLUL VI

TRANSPORTURI SANITARE

Articolul 35

Transporturile de răniți și bolnavi sau de material sanitar vor fi respectate și protejate în același fel ca și formațiile sanitare mobile.

Cînd aceste transporturi sau vehicule vor cădea în mîinile Părții adverse, ele vor fi supuse legilor războiului, cu condiția ca Partea în conflict care le-ar captura să asigure în toate cazurile îngrijirea răniților și bolnavilor găsiți acolo.

Personalul civil și toate mijloacele de transport provenite din rechiziție vor fi supuse regulilor generale ale dreptului internațional.

Articolul 36

Aeronavele sanitare, adică aeronavele folosite exclusiv pentru evacuarea răniților și bolnavilor, precum și pentru transportul personalului și materialului sanitar, nu vor fi atacate, ci vor fi respectate de beligeranți în timpul zborurilor pe care le vor efectua la înălțimi, la ore și după itinerarii convenite special, între toți beligeranții interesați.

Ele vor purta, în mod vizibil, semnul distinctiv prevăzut în articolul 88, alături de culorile naționale, pe fețele lor inferioare, superioare și laterale. Ele vor fi prevăzute cu orice alt semn distinctiv sau mijloc de recunoaștere, fixat prin acord între beligeranți, fie la începutul, fie în cursul ostilităților.

Numai dacă nu s-a convenit altfel, zborul deasupra teritoriului inamic sau ocupat de inamic va fi interzis.

Aeronavele sanitare vor trebui să asculte de orice somație de ateriza. În cazul unei aterizări astfel impuse, aeronava, cu ocupanții săi, va putea relua zborul după un eventual control.

În caz de aterizare forțată pe teritoriul inamic sau ocupat de inamic, răniții și bolnavii, precum și echipajul aeronavei, vor fi prizonieri de război. Personalul sanitar va fi tratat în conformitate cu articolul 24 și următoarele.

Articolul 37

Aeronavele sanitare ale Părților în conflict vor putea, sub rezerva celui de al doilea alineat, să zboare deasupra teritoriului Puterilor neutre și să aterizeze acolo sau să amerizeze, în caz de necesitate, sau pentru a face escală. Vor trebui să notifice, în prealabil, Puterilor neutre trecerea deasupra teritoriului lor și să asculte de orice somație de aterizare sau de amerizare. Ele nu vor fi la adăpost de atacuri decît în timpul zborului la înălțimile, la orele și potrivit itinerariilor convenite în mod special între Părțile în conflict și Puterile neutre

interesate.

Totuși, Puterile neutre vor putea pune condiții sau face restricții în ce privește zborul deasupra teritoriului lor al aeronavelor sanitare sau aterizarea acestora. Aceste condiții sau restricții eventuale vor fi aplicate, în același mod, tuturor Părților în conflict.

Numai dacă nu s-a convenit altfel între statul neutru și Părțile în conflict, răniții sau bolnavii debarcați, cu consimțământul autorității locale pe un teritoriu neutru de către o aeronavă sanitară, vor trebui să fie păziți de statul neutru, atunci când dreptul internațional o cere, astfel încât ei să nu poată lua parte din nou la operațiunile de război. Spezele de spitalizare și de internare vor fi suportate de Puterea de care depind răniții și bolnavii.

CAPITOLUL VII **SEMNUL DISTINCTIV**

Articolul 38

Ca omagiu pentru Elveția, semnul heraldic al crucii roșii pe fond alb, format prin inversarea culorilor federale, este menținut ca emblema și semn distinctiv al serviciului sanitar al armatelor.

Totuși, pentru țările care întrebuințează deja ca semn distinctiv, în locul crucii roșii, semiluna roșie sau leul și soarele roșii pe fond alb, aceste embleme sunt de asemenea admise în sensul prezentei Convenții.

Articolul 39

Sub controlul autorității militare competente, emblema va figura pe drapele, brasarde, precum și pe întregul material folosit de serviciul sanitar.

Articolul 40

Personalul arătat în articolul 24 și în articolele 26 și 27 va purta, fixată pe brațul stîng, o brasardă rezistentă la umezeală și prevăzută cu semnul distinctiv, eliberată și ștampilată de autoritatea militară.

Acest personal, în afară de placa de identitate prevăzută în articolul 16, va mai avea și un bilet de identitate special, purtînd semnul distinctiv. Acest bilet va trebui să fie rezistent la umezeală și să aibă astfel de dimensiuni încît să poată fi purtat în buzunar. El va fi scris în limba națională, va menționa cel puțin numele și prenumele, data nașterii, gradul și numărul matricol al celui interesat. Va stabili în ce calitate are drept la protecția prezentei Convenții. Biletul va fi prevăzut cu fotografia titularului și, în afară de aceasta, fie cu semnătura sa, fie cu amprentele sale digitale, sau cu amîndouă. Va purta timbrul sec al autorității militare.

Biletul de identitate va trebui să fie uniform în fiecare armată și, pe cît posibil, de același tip, în armatele Înaltelor Părți Contractante. Părțile în conflict vor putea să se inspire după modelul anexat, ca exemplu, la prezenta Convenție. Ele își vor comunica, la începutul ostilităților, modelul pe care îl folosesc. Fiecare bilet de identitate va fi confecționat, dacă este posibil, în cel puțin două exemplare, din care unul va fi păstrat de țara de origine.

Personalul menționat mai sus nu va putea, în nici un caz, să fie lipsit de insignele sale, nici de biletul său de identitate și nici de dreptul de a purta brasarda. În caz de pierdere, va avea dreptul să obțină duplicate după bilet și înlocuirea insinelor.

Articolul 41

Personalul arătat în articolul 25 va purta, numai în timpul îndeplinirii funcțiilor sanitare, o brasardă albă, avînd în mijlocul ei semnul distinctiv, dar de dimensiuni reduse, eliberată și ștampilată de autoritatea militară.

Piese de identitate militare pe care le va purta acest personal vor specifica instrucția sanitară primită de titular, caracterul temporar al funcțiilor sale și dreptul pe care îl are la portul brasardei.

Articolul 42

Drapelul distinctiv al Convenției nu va putea fi arborat decât pe formațiile și stabilimentele sanitare, care sunt îndreptățite, în cadrul Convenției, să fie respectate și numai cu consimțământul autorității militare.

În formațiile mobile, ca și în stabilimentele fixe, semnul va putea fi însoțit de drapelul național al Părții în conflict de care depinde formația sau stabilimentul.

Totuși, formațiile sanitare, căzute sub puterea inamicului nu vor arbora decât drapelul Convenției.

Părțile în conflict vor lua, în măsura în care cerințele militare le-o vor permite, măsurile necesare pentru a face perfect vizibile forțelor inamice terestre, aeriene și maritime, emblemele distinctive semnaland formațiile și stabilimentele sanitare, pentru a îndepărta posibilitatea oricărei acțiuni agresive.

Articolul 43

Formațiile sanitare din țări neutre, care, în condițiile prevăzute de articolul 27, ar fi autorizate să acorde serviciile lor unui beligerant, vor trebui să arboreze, împreună cu drapelul Convenției, drapelul național al acestui beligerant, dacă el folosește facultatea pe care i-o conferă articolul 42.

Cu excepția unui ordin contrar al autorității militare competente, ele vor putea să arboreze drapelul lor național în toate împrejurările, chiar dacă ele cad sub puterea Părții adverse.

Articolul 44

Emblema crucii roșii pe fond alb și cuvintele "cruce roșie" sau "crucea Genevei" nu vor putea fi folosite, cu excepția cazurilor prevăzute în alineatele următoare ale prezentului articol, fie în timp de pace, fie în timp de război, decât pentru a desemna sau proteja formațiile și stabilimentele sanitare, personalul și materialul protejat prin prezenta Convenție și prin alte Convenții internaționale, privitoare la chestiuni asemănătoare. Același lucru cu privire la emblemele menționate de articolul 38, alineatul al doilea, pentru țările care le folosesc. Societățile naționale de Cruce Roșie și celelalte societăți menționate în articolul 26 nu vor avea dreptul la folosirea semnului distinctiv care conferă protecția Convenției, decât în cadrul dispozițiilor acestui alineat.

În afară de aceasta, Societățile naționale de Cruce Roșie (Semilună Roșie, Leul și Soarele Roșii) vor putea în timp de pace, în conformitate cu legislația națională, să folosească numele și emblema crucii roșii pentru celelalte activități ale lor conforme principiilor stabilite prin conferințele internaționale ale Crucii Roșii. Când aceste activități se vor continua în timp de război, condițiile folosirii emblemei vor trebui să fie de așa fel, încât să nu poată fi considerate ca urmărind să le confere protecția Convenției; emblema va fi de dimensiuni relativ mici și nu va putea fi pusă pe o brasardă sau un acoperiș.

Organismele internaționale ale crucii roșii și personalul, legitim în modul valabil, vor fi autorizați să se servească tot timpul de semnul crucii roșii pe fond alb.

În mod excepțional, în conformitate cu legislația națională și cu autorizația expresă a uneia dintre Societățile naționale de Cruce Roșie (Semiluna Roșie, Leul și Soarele Roșii) se va putea folosi emblema Convenției în timp de pace, pentru a semnala vehiculele utilizate ca ambulante și pentru a marca poziția posturilor de ajutor rezervate exclusiv pentru îngrijirea gratuită a răniților sau bolnavilor.

CAPITOLUL VIII

EXECUTAREA CONVENȚIEI

Articolul 45

Fiecare Parte din conflict, prin intermediul comandanților săi superiori, va asigura executarea amănunțită a articolelor precedente, precum și a cazurilor neprevăzute, în conformitate cu principiile generale ale prezentei Convenții.

Articolul 46

Măsurile de represalii împotriva răniților, bolnavilor, personalului, clădirilor sau materialului, protejate prin Convenție, sunt interzise.

Articolul 47

Înaltele Părți Contractante se angajează să difuzeze, cât mai larg posibil, în timp de pace și în timp de război, textul prezentei Convenții în țările lor și, mai ales, să introducă studiul ei în programele de instrucție militară și, dacă este posibil, civilă, astfel ca principiile acesteia să fie cunoscute de întreaga populație, în special de forțele armate combatante, de personalul sanitar și de duhovnici.

Articolul 48

Înaltele Părți Contractante își vor comunica, prin intermediul Consiliului federal elvețian și, în timpul ostilităților, prin intermediul Puterii protectoare, traducerile oficiale ale prezentei Convenții, precum și legile și regulamentele pe care ele le-ar putea adopta pentru a asigura aplicarea acesteia.

CAPITOLUL IX

REPRIMAREA ABUZURILOR ȘI INFRAȚIUNILOR

Articolul 49

Înaltele Părți Contractante se angajează să ia orice măsură legislativă necesară pentru stabilirea sancțiunilor penale menite să fie aplicate persoanelor care au comis, sau au dat ordin să se comită, oricare dintre infracțiunile grave la prezenta Convenție, definite prin articolul următor.

Fiecare Parte contractantă va avea obligația de a urmări persoanele acuzate de a fi comis sau de a fi ordonat să se comită oricare din aceste infracțiuni grave, și că va trebui să le defere propriilor sale tribunale, indiferent de naționalitatea lor. Ea va putea, de asemenea, dacă preferă, și în conformitate cu condițiile prevăzute în propria sa legislație, să le predea spre judecare unei alte Părți contractante, interesate în urmărire, numai dacă această Parte contractantă ar deține contra acestor persoane probe suficiente.

Fiecare Parte contractantă va lua măsurile necesare pentru încetarea actelor contrare dispozițiilor prezentei Convenții, altele decât infracțiunile grave definite în articolul următor.

În toate împrejurările, inculpații vor beneficia de garanții de procedură și de liberă apărare, care nu vor fi mai puțin favorabile decât cele prevăzute de articolele 105 și următoarele ale Convenției de la Geneva din 12 august 1949, privitoare la tratamentul prizonierilor de război.

Articolul 50

Infracțiunile grave prevăzute la articolul precedent sunt acelea care privesc vreunul din următoarele acte, dacă sunt comise împotriva unor persoane sau bunuri protejate de Convenție: omuciderea intenționată, tortura sau tratamentele inumane, inclusiv experiențele

biologice, faptul de a cauza, în mod intenționat, mari suferințe sau de a aduce grave atingeri integrității fizice sau sănătății, distrugerea și însușirea de bunuri, nejustificate de necesități militare și desfășurate pe scară mare, în mod ilicit și arbitrar.

Articolul 51

Nici o Parte contractantă nu va putea să se exonereze, nici să exonereze o altă Parte contractantă, de răspunderile asumate de ea însăși sau de o altă Parte contractantă din cauza infracțiunilor prevăzute la articolul precedent.

Articolul 52

La cererea unei Părți în conflict, va trebui deschisă o anchetă, într-un mod care urmează a fi stabilit între Părțile interesate, cu privire la orice pretinsă violare a Convenției.

Dacă nu s-a realizat un acord în ceea ce privește procedura anchetei, Părțile se vor înțelege pentru a alege un arbitru, care va hotărî asupra procedurii de urmat.

O dată constatată violarea, Părțile în conflict îi vor pune capăt și o vor reprima cât mai repede posibil.

Articolul 53

Folosirea de către particulari, societăți sau firme de comerț atât publice, cât și private, altele decât acelea care au dreptul la aceasta în baza prezentei Convenții, a emblemei sau a denumirii de "cruce roșie" sau de "crucea Genevei", precum și a oricărui semn sau oricărei denumiri constituind o imitație, va fi interzisă oricând, oricare ar fi scopul acestei întreprinderi și indiferent de data însușirii.

Având în vedere omagiul adus Elveției prin adoptarea culorilor federale inversate și confuzia care s-ar putea ivi între stema Elveției și semnul distinct al Convenției, folosirea de către particulari, societăți sau firme comerciale a stemei Confederației elvețiene, precum și a oricărui semn ce ar constitui o imitație, fie ca marcă de fabrică sau de comerț sau ca element al acestor mărci, sau într-un scop contrar probității comerciale sau în condiții susceptibile de a jigni sentimentul național elvețian, va fi oricând interzisă.

Totuși, Înaltele Părți Contractante care n-au fost părți la Convenția de la Geneva din 27 iulie 1929 vor putea acorda celor care foloseau anterior emblemele, denumirile sau mărcile arătate în primul alineat un termen de maximum trei ani de la intrarea în vigoare a prezentei Convenții, pentru a înceta folosirea acestora, fiind înțeles că în acest interval folosirea lor nu va putea apărea, în timp de război, ca urmărind să confere protecția Convenției.

Interdicția stabilită prin primul alineat al acestui articol se aplică, fără efect asupra drepturilor câștigate de cei care le-au folosit anterior, și emblemelor și denumirilor prevăzute în cel de al doilea alineat al articolului 38.

Articolul 54

Înaltele Părți Contractante, a căror legislație nu ar fi încă satisfăcătoare, vor lua măsurile necesare pentru a împiedica și a reprima oricând abuzurile arătate în articolul 53.

DISPOZIȚII FINALE

Articolul 55

Prezenta Convenție este redactată în limbile franceză și engleză.

Ambele texte sunt egal autentice.

Consiliul federal elvețian se va îngriji să se facă traduceri oficiale ale Convenției în limba rusă și în limba spaniolă.

Articolul 56

Prezenta Convenție, care va purta data zilei de azi, va putea să fie semnată, pînă la 12 februarie 1950, în numele Puterilor reprezentate la conferința care s-a deschis la Geneva la 21 aprilie 1949, precum și de Puterile nerezulate la această conferință, care participă la Convențiile de la Geneva din 1864, din 1906 și 1929, pentru îmbunătățirea soartei răniților și bolnavilor din armatele în campanie.

Articolul 57

Prezenta Convenție va fi ratificată cît mai repede cu putință, iar ratificările vor fi depuse la Berna.

Se va întocmi un proces-verbal de depunere a fiecărui instrument de ratificare, proces-verbal a cărui copie certificată pentru conformitate va fi remisă, prin Consiliul federal elvețian, tuturor Puterilor în numele cărora Convenția a fost semnată sau aderarea notificată.

Articolul 58

Prezenta Convenție va intra în vigoare la șase luni după depunerea a cel puțin două instrumente de ratificare.

Ulterior, ea va intra în vigoare, pentru fiecare Înaltă Parte Contractantă, la șase luni după depunerea instrumentului său de ratificare.

Articolul 59

Prezenta Convenție înlocuiește Convențiile din 22 august 1864, din 6 iulie 1906 și din 27 iulie 1929, în raporturile dintre Înaltele Părți Contractante.

Articolul 60

De la data intrării sale în vigoare, prezenta Convenție va fi deschisă aderării oricărei Puteri în numele căreia această Convenție nu ar fi fost semnată.

Articolul 61

Aderările vor fi notificate în scris Consiliului federal elvețian și își vor produce efectele șase luni de la data primirii lor.

Consiliul federal elvețian va comunica aderările tuturor Puterilor în numele cărora Convenția va fi fost semnată sau aderarea notificată.

Articolul 62

Situațiile prevăzute în articolele 2 și 3 vor da efect imediat ratificărilor depuse și aderărilor notificate de Părțile în conflict, înainte sau după începerea ostilităților sau ocupației. Comunicarea ratificărilor sau aderărilor primite de Părțile în conflict va fi făcută de Consiliul federal elvețian pe calea cea mai rapidă.

Articolul 63

Fiecare din Înaltele Părți Contractante va avea facultatea să denunțe prezenta Convenție.

Denunțarea va fi notificată în scris Consiliului federal elvețian. Acesta va comunica notificarea guvernelor tuturor Înaltelor Părți Contractante.

Denunțarea își va produce efectele la un an după notificarea sa Consiliului federal elvețian. Totuși, denunțarea notificată, atunci cînd Puterea denunțătoare este implicată într-un conflict armat, nu va produce nici un efect, atîta timp cît nu ar fi fost încheiată pacea, și, în orice caz, atîta timp cît operațiunile de eliberare și de repatriere a persoanelor protejate prin prezenta Convenție nu vor fi terminate. Denunțarea va avea valoare numai față de Puterea denunțătoare. Ea nu va avea nici un efect asupra obligațiilor pe care Părțile în conflict vor rămîne obligate să le îndeplinească pe baza principiilor dreptului internațional, așa cum ele rezultă din obiceiurile stabilite între națiunile civilizate, din legile umanitare și din cerințele conștiinței

publice.

Articolul 64

Consiliul federal elvețian va înregistra prezenta Convenție la Secretariatul Națiunilor Unite. Consiliul federal elvețian va informa, de asemenea, Secretariatul Națiunilor Unite de toate ratificările, aderările și denunțările pe care le va primi cu privire la prezenta Convenție.

Drept care subsemnații, având depuse împuternicirile respective, au semnat prezenta Convenție.

Făcută la Geneva, la 12 august 1949, în limbile franceză și engleză, originalul urmînd să fie depus în arhivele Confederației elvețiene. Consiliul federal elvețian va transmite o copie certificată conform a Convenției fiecăruia dintre statele semnatare, precum și statelor care vor adera la Convenție.

ANEXA I

PROIECT DE ACORD PRIVITOR LA ZONELE ȘI LOCALITĂȚILE SANITARE

Articolul 1

Zonele sanitare vor fi strict rezervate persoanelor menționate în articolul 23 al Convenției de la Geneva pentru îmbunătățirea soartei răniților și bolnavilor din forțele armate în campanie din 12 august 1949, precum și personalului însărcinat cu organizarea și administrarea acestor zone și localități și cu îngrijirea ce trebuie acordată persoanelor care se vor găsi concentrate acolo.

Totuși, persoanele care au reședința lor permanentă în interiorul acestor zone vor avea dreptul să locuiască acolo.

Articolul 2

Persoanele care se găsesc, în indiferent ce calitate, într-o zonă sanitară, nu vor putea efectua nici o muncă ce ar avea vreun raport direct cu operațiunile militare sau cu producerea materialului de război, nici în interiorul, nici în exteriorul acestei zone.

Articolul 3

Puterea care creează o zonă sanitară va lua toate măsurile necesare pentru a interzice accesul tuturor persoanelor care nu au dreptul de a se duce sau de a se găsi acolo.

Articolul 4

Zonele sanitare vor trebui să întrunească următoarele condiții:

- a) nu vor reprezenta decît o mică parte a teritoriului controlat de Puterea care le-a creat;
- b) vor trebui să fie puțin populate în raport cu posibilitățile lor de primire;
- c) vor fi depărtate și lipsite de orice obiectiv militar și de orice instalație industrială sau administrativă importantă;
- d) nu vor fi situate în regiuni care, după toate probabilitățile, pot prezenta importanță pentru ducerea războiului.

Articolul 5

Zonele sanitare vor fi supuse următoarelor obligații:

- a) căile de comunicație și mijloacele de transport de care dispun nu vor fi utilizate pentru deplasările de personal sau de material militar,

nici în simplu tranzit;
b) ele nu vor fi apărate, prin mijloace militare, în nici o împrejurare.

Articolul 6

Zonele sanitare vor fi marcate prin cruci roșii (semilune roșii, lei și sori roșii) pe un fond alb puse la margine și pe clădiri. De asemenea, în timpul nopții, ele vor putea fi marcate printr-o lumină potrivită.

Articolul 7

Încă din timp de pace sau la începerea ostilităților, fiecare Putere va comunica tuturor Înaltelor Părți Contractante lista zonelor sanitare stabilite pe teritoriul pe care îl controlează acestea. Ea le va informa despre orice zonă nou creată în timpul conflictului.

De îndată ce Partea adversă va fi primit notificarea menționată mai sus, zona va fi constituită în mod regulat.

Dacă, totuși, Partea adversă consideră că una din condițiile stabilite prin prezentul acord nu este îndeplinită, ea va putea să refuze recunoașterea zonei, comunicînd de urgență refuzul său Părții de care depinde zona, sau să subordoneze recunoașterea acestei zone instituirii controlului prevăzut la articolul 8.

Articolul 8

Fiecare Putere care va recunoaște una sau mai multe zone sanitare stabilite de Partea adversă va avea dreptul să ceară ca una sau mai multe comisii speciale să controleze dacă zonele îndeplinesc condițiile și obligațiile enunțate în prezentul acord.

În acest scop, membrii comisiilor speciale vor avea oricînd acces liber în diferitele zone și vor putea să locuiască acolo în mod permanent. Li se vor acorda toate înlesnirile pentru a-și putea exercita misiunea lor de control.

Articolul 9

În cazul cînd comisiile speciale ar constata fapte care le-ar părea contrare stipulațiilor prezentului acord, ele vor avertiza despre aceasta imediat Puterea de care depinde zona și îi vor acorda un termen de maximum cinci zile pentru a remedia aceasta; ele vor informa despre aceasta Puterea care a recunoscut zona.

Dacă, la expirarea acestui termen, Puterea de care depinde zona n-a dat urmare avertismentului care i-a fost adresat, Partea adversă va putea declara că nu mai este legată prin prezentul acord cu privire la această zonă.

Articolul 10

Puterea care ar crea una sau mai multe zone și localități sanitare precum și Părțile adverse cărora li s-ar notifica existența lor, vor numi sau vor face să se desemneze de Puterile neutre personale care vor putea face parte din comisiile speciale menționate în articolele 8 și 9.

Articolul 11

Zonele sanitare nu vor putea, în nici o împrejurare, să fie atacate, ci vor fi oricînd protejate și respectate de Părțile în conflict.

Articolul 12

În caz de ocupație a unui teritoriu, zonele sanitare care se găsesc acolo vor continua să fie respectate și utilizate ca atare. Totuși, Puterea ocupantă va putea să le modifice destinația după ce a asigurat protecția persoanelor care se aflau acolo.

Articolul 13

Prezentul acord se va aplica, de asemenea, localităților pe care Puterile le-ar destina aceluiași scop ca și zonele sanitare.

Față ANEXĂ

| | (Loc rezervat pentru indicarea țării și autorității | |
-- + +-- militare care eliberează acest bilet) -- + +--

-- + +--
| | BILET DE IDENTITATE | |
pentru membrii personalului sanitar
și religios atașat armatelor

Numele

Prenumele.....

Data nașterii.....

Gradul.....

Numărul matricol.....

Titlul prezentului bilet este protejat de Convenția de la Geneva din 12 august 1949 pentru îmbunătățirea soartei răniților și bolnavilor din forțele armate în campanie în calitate de

.....
Data eliberării Numărul biletului

.....

Verso

Semnătura sau amprentele

| Fotografia | digitale sau ambele

| purtătorului |

Timbrul sec al autorității
militare care a eliberat
biletul

Talía | Ochii | Părul

Alte semne distinctive

.....
.....
.....
.....